

La llengua trocejada

(Romanç simbòlic)

Amb un escamot de tropa
n'és vingut un capità;
un hom en tota la vila
ben segur no trobarà.

Vells i nois per nostra terra
lluïten valents molt temps fa,
les dones tot fent desfiles,
no paren mai de cantà.

La cançó no l'entén gaire,
no l'entén el capità;
però li escou la tonada
que fins el fa trasmutà.

No puc méa—din al corneta,—
tot seguit ja pots cridà
que ventaré una mordaca
al qui canti en català.

Les dones senten la crida
i se'n posen a cantà,
per cada carrer que passa
un chor se sent esclatà.

Al oir tantes cantúries
pert el seny el capità;
empaita una pobre dona
que, estranyada, se'l mirà.

La dona s'atura i canta,
canta ardida en català;
bofetada que li dóna
no la fa pas gens callà.

Dins de la boca, amb quimera,
un drapot li fa posà:
els llavis encara es mouen,
es mouen eu català.

Allavors li clou els llavis,
posan-t'hi a sobre la mà,
mes encara els ulls li parlen,
li parlen eu català.

Li lleva el drap de la boca
i amb el sabre se n'hi va;
deix la llengua trocejada,
que mai més podrà cantà.

El fill que du en ses entranyes
la qui ja no pot parlà,
dins el ventre de sa mare
ja glateix en català.

FREDERIC RAHOLA

La senyera catalana

D'or i de porpres, tota enlluernanta
és la senyera dels catalans;
quan la ventada, sa llum desplega,
sembla que digui: Tots som germans!

Les quatre barres, com foc són roentes
amb sang, en Jofre, les volgué unir...
les barres diuen: —Gent catalana,
raça valenta... guanyà o morir!

Els nimbes aures que esclareixen,
del terror nostre són el tresor;
per xò és agrègia la nostra raça
i sos fills tenen or-grana al cor!...

Oh, Qui podria, magna Senyera,
allunyat viure del teu vesllum,
si de la terra que ens ha dat parla
fins a l'Emperi puja el perfum?...

Caigui del poble tot l'anatema
contra qui es mofí de tos plecs d'or;
al qui no vingui, fervent a dar-te
rendida l'ànima, neguem l'amor.

I així, no temis, Senyera ardida,
qui t'idolatri no et deixarà,
bandera angusta... qui no t'adora
no és d'eixa raça... no és català!

PILAR RAFECAS

L'oració de Joan Dalla

Pare nostre Jesucrist
Ma dona Verge Maria
gireu els ulls de pietat
a la pobra patria mia.

L'han lligada mans i peus
la sang per son cos fa via
Ni amb la pau dintre del Cel
feliç l'ànima seria.

Catalans som i serem
que ens en varen fer un dia.
Ai, Catalunya del cor,
no volem sens tu alegria!

Allunyeu els malfactors
de 'a nostra companyia,
Pare Nostre Jesucrist
Ma dona Verge Maria.

ANGEL GUIMERÀ

Els Esports

FUTBOL

Copa "Hispano Hilarienca..

Furnés Deportiu Orión, 3
Club Deportiu Hilarienc, 1

Després d'un complet domini
dels locals s'acabà aquest partit
amb el resultat indicat.

Dels locals fou el millor indis-
cutiblement En Castillo. D'ells
l'únic que jugà sense por fou en
Calls.

Al acabar el partit el capità
del «F. D. O.» s'emportà la copa
devant de la conseqüent alegria
dels seus.

Copa Magnífic Ajuntament

Olimpic F. C. de Breda, 2
C. D. Hilarienc, 6

Els nostres sortiren amb ga-
nes de guanyar i així ho feren.

Mitja dotzena de gols entrats
2 per l'Artola, 2 per en En Pu-
jol II, un el Pujol I i un per En
Solé contra dos que en feren ells
fou el resultat del partit.

Dels nostres es distingiren
Castillo, Artola, Esteve, Pujol II
i Solé. Els demès compliren.

Dels forasters el millor el de-
vancer centre.

En Rovira com a capità de
l'equip local rebé la copa en mitg
dels aplaudiments dels especta-
dors i dels crits de la gent me-
nuda.

A la pregunta que formula-
vem al nombre passat al equip
d'Arbucies referent a quants fo-
rasters eren, es complu en en-
dirnos que sols eren dos i que
per lo tant eren menys que'ls que
formaren amb l'Hiarienc.

KADA

Moviment de forasters

Entre l'extraordinari nombre
de forasters que han vingut
aquests darrers dies hem tingut
el gust de saludar a D. Agustí
Fornés i família (Alicant); Don
Bertran Sarriera i Boix (Mallor-
ca), D. Ferràn Sisteré; D. Marià
Pons i Abelló (Valencià); D. Ar-
tur Roqué i família (Manlleu);
D. Joan Porta i família; D. Manuel
Wahrle i Sra.; D.ª Claudina Aguil-
lar; D. Josep Alfons i Sra.; Don
Lluís Martorell i família; Fami-
lia Illas; D. Pere Toñás; Sr. Es-
panach; D. Josep M.ª Fuster i
Sra.; Sr. Soley i Sra.; Família
Viura; Sr. Carrogio i filla; Don
Agustí Condeminas; D. Plàcid
Viladecans; D. Artur Fernandez
i Sra.; D. Vicens Iba i Sra.; D.
Joan Gorgoll (Palafregell); Don
Joan Camprodón i Sra. (Mauressa);
D. Ramon Boix i família; D.
Ferràn Bonafont; D. Josep Arch;
D. Ernest Bertrán; D. Joan Ma-
ri i família; Emmanuel Marsal i
família (Tarragona); Don Manel
Crehuet i Sra. (Tarragona); Don
Joan Valls i família (Buenos Ai-
res); Jaume Bosch i família.

Se presenta un Setembre ani-
madíssim. Son molts els pisos